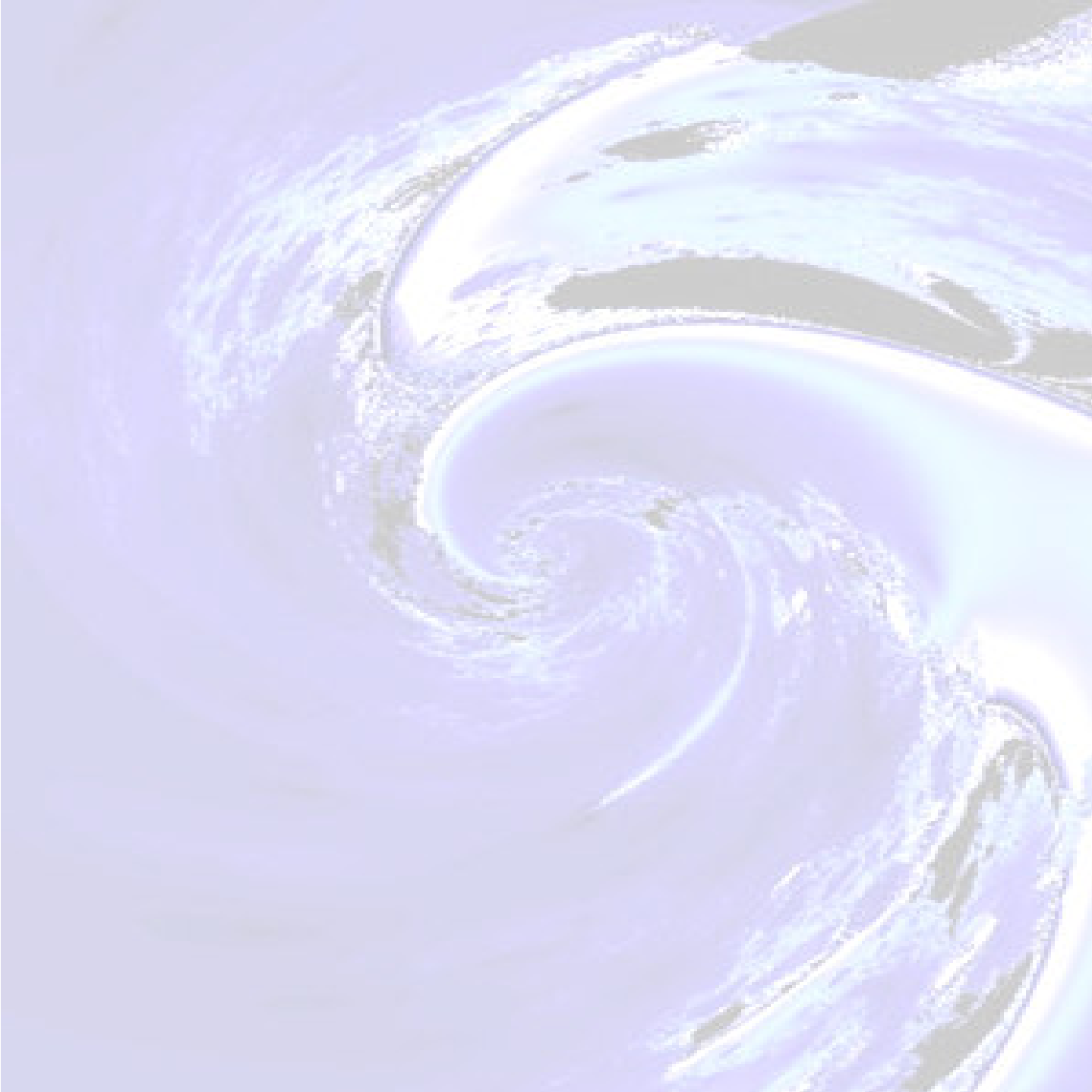

thơ

Hoàng Song Liêm

thơ

Hàng Song Liêm

xứ lạ

*Ta vẫn làm dân xứ lạ
Ngần ngơ đất khách, quê người
Ôm trái tim sầu hoá đá
Bao giờ biết thuở nào nguôi?*

*Ta vẫn làm dân xứ lạ
Giữa trời. giữa đất bao la
Giật cánh bèo trôi biển cả
Mịt mù thương nhớ bờ xa.*

*Ta vẫn làm dân xứ lạ
Cuối đời làm cánh rong xanh
Biển sâu bạc đầu sóng vỗ
Thân xô ghềnh đá tan tành.*

*Ta vẫn làm dân xứ lạ
Suốt đời làm kẻ tha hương
Gối chiếc đệm nằm trần trỗ
Khôn nguôi nỗi nhớ dị thường.*

*Ta vẫn làm dân xứ lạ
Ngậm ngùi thân lại thương thân
Ta thấy ta ngồi hoá đá
Ngó quanh nào thấy mộ phần?*

chơi vơi

*Sương rơi, sương rơi lưng chừng trời
Nghe lòng ta thâm lên chơi vơi
Non cao, đường xa, về không người
Chim rùng theo mây bay xa xôi.*

*Đường mòn quanh co không còn ai
Lời công, lời chiêm lòng u hoài
Ta sầu mong gì Em nào hay
Chiều hiu hiu trắng, mơ đêm dài.*

*Đường về, đường xa, đường xa xa
Bao năm quê người trông quê nhà
Lòng buồn băng khuâng riêng mình ta
Lưng đeo chiều nay giăng mưa nhòa.*

*Trong mơ còn say tình sông hồ
Lời thầm trên môi nghe vu vơ
Ru ta câu ca đời còn chờ,
Em nghe thu về trong tim khô.*

*Trời mưa, mưa hoài mưa đêm nay
Ta nghe nao nao trong hồn đầy
Sương lam giăng buồn đêm tàn phai
Mệnh mang, mệnh mang tình u hoài.*

nửa vời

*Dài tay năm ngón xanh xao,
Sầu mây tóc trắng, chiêm bao nửa vời.*

*Dài tay mười ngón tay xuôi
Sâu đôi học mắt, môi cười ngẩn ngơ.*

*Quẩn quanh năm tháng thừa dư,
Gai chông nhọn hoắt, chân dò dẫm đi.*

*Em về nỗi nhớ ngôi chia,
Kéo cao cổ áo hồn nghe lạnh đây.*

*Dài thêm hai nhánh tay gãy
Nỗi đau tưởng tiếc cuối ngày mộng du.*

Hà nội đêm giã từ

*Năm cửa Ô xưa, băm sáu phố
Lối mòn, gạch cũ đã mờ sương...
Giã từ Hà Nội, ta đi nhé
Đất khách trông vời nẻo cổ hương.*

*

*Từ già thơ ngây hồn trẻ dại
Vai xanh áo mỏng buổi lên đường
Phương Nam mù mịt trời phương Bắc
Mây trắng giang hồ mây viễn phương.*

*

*Hiu hắt đèn đường thăm nhỏ lệ
Bồi hồi nỗi xót lúc chia xa
Còi tàu giục giã sầu ly biệt
Làn khói đong đưa nỗi nhớ nhà.*

*

*Sông Nhị cheo leo cầu mây nhịp?
Núi Nùng lã chũ giọt mưa sa
Hồ Gươm soi bóng đêm nào nhỉ?
Hai mái đầu chung bóng nguyệt tà.*

*

*Giã từ Hà Nội ta đi đây
Kỷ niệm chìm sâu, khuất dấu ngày
Nào biết quê người thân bóng xế
Mây trời lã đãng tuổi thơ bay.*

đôi mắt

*Trong mắt nhìn biển lặng
Thăm nghe sóng xô xao.
Trong mắt sâu đêm trắng
Thức giấc một vì sao.
Trong mắt bờ nước cạn
Hiu hắt rừng hoa lau.
Trong mắt nhìn vực thẳm
Ta đổ mộng ta sầu.*

*Trong mắt nhìn dĩ vãng
Ta gọi hồn chiêm bao.
Lời khô và tiếng khản
Vọng về em phương nào?
Gửi cho loài mây trắng
Lời gió đỉnh non cao.
Gửi cho vùng biển mặn
Chập chùng muôn cánh sao.
Cơn mê tình say đắm
Gửi Em thơ ngọt ngào.*

hội hoa đăng

*Đêm vũ hội cả vàng trăng chợt tối
Hội Hoa Đăng mở lối Em vào
Ngập hồn anh bát ngát những vì sao
Em, nữ chúa đã lên ngôi hoàng hậu
Cả trần gian chập chờn hư ảo
Cả trần gian giông bão đã quay cuồng
Giữa cung đình hoàng hậu gặp quân vương
Bốn mùa chuyển vang lòng nhĩ nhạc*

*Ngọc nữ, kim đồng ngân nga tiếng hát
Khúc ca thiền diu dặt năm cung
Lòng ta rung vờn vợi điệu tơ chùng
Đêm bất tuyệt ngợi ca thiên tình sử
Mời Em vào thăm Uyển ngự đêm nay
Vi vút sáo thần mâu nhiệm thơ say
Ta mở ngõ thuở xuân tình phơi phới
Hoa lá vườn khuya thì thầm tiếng gọi
Tắt trăng đi, đèn rọi dầu chân son
Mỗi đóa hôn ngọt lịm vị môi hồng
Thân quần quýt dây leo ngoài vũ trụ
Hãy tắt đi cả muôn ngàn tình tú
Thắp lên nào mờ tỏ hội Hoa Đăng.*

cô độc

*Bao lần tôi lên tiếng gọi
Vang rền vọng lại tên tôi;
Gặp người, chợt quên giọng nói
Xa xăm thoáng nét môi cười.
Gặp tôi, người lên tiếng hỏi
Sao tôi chẳng đáp nên lời.*

*Trái tim người gần vách núi
Hồn người vực thăm sâu thêm
Suối khe cũng mòn đá cuội
Đội mò một bóng trăng lên.
Chân bước nghìn năm đã mỏi
Rừng xưa nguyên thủy im lìm...*

*Chân trời vàng ô đỏ ối
Mờ xa sương khói trên sông
Chim chiều bâng khuâng cánh mỏi
Thâm riêng, chạnh nhớ tang bồng
Mong chi mà Em ngóng đợi
Thuyền ta về bến cội không .
Bao lần tôi lên tiếng gọi
Nghe vang giọng nói người rừng...*

em xa

*Cảm ơn Em đã xa tôi,
Chiều mưa đưa tiễn không lời tiễn đưa.
Chân buồn quên lối đi xưa,
Ngây hồn cỏ dại ước mơ rứt rề!*

*Giọt sầu thấm tã đêm khuya
Tôi ru tôi một giấc mê lạc loài.
Phòng không cửa đóng then cài
Hồn đơn nghe lạnh gió ngoài song thưa.*

*Cảm ơn giây phút tình cờ
Cảm ơn Em đến - tôi ngờ ngờ quen.
Bây giờ tìm dấu chân chim,
Mơ bay cánh vạc tiếng đêm mịt mùng.*

nhớ nhà trăng tỏ

*Nhớ nhà đêm trăng tỏ
Hương bưởi thơm mái đầu
Tóc xanh màu biếc gió
Thềm cũ trắng hoa ngâu*

*Nhớ nhà đêm trăng tỏ
Ngõ trúc lả bờ ao
Ngọt ngào hương lúa chín
Tuổi hồng thoáng chiêm bao*

*Nhớ nhà đêm trăng tỏ
Tuổi thơ bay sa mù
Cố hương xa vời vợi
Tóc trắng sầu đông đũa!*

viết cho em

*Mỗi một từ là một tiếng thơ say
Anh muốn viết cho Em tuyệt vời nỗi nhớ.
Nỗi nhớ ấy từ vàng trăng thái cổ,
Từ sao trời khoảng cách những quang niên.*

*

*Những câu âm thầm chấp cánh những đêm đen
Lũ hồng hạc theo mây về quá khứ,
Màu áo lụa còn mùi hương trong tử,
Sợi tóc xưa còn rối lược răng cài
Giọt lệ nào ướt đầm chiếc khăn tay
Chấn gỏi lẻ sầu thơm nồng phấn bướm.
Gửi cho Em, kim la bàn định hướng
Đóa hoa quỳ hư ảo lệch chiều xoay.*

*

*Nửa địa cầu trông góc biển chân mây
Lòng bão tố nổi vùn rùng gổ quý
Thăm thẳm quá, một cơn buồn thấu thị
Mộng xa xăm mà tuổi đã xa người.
Buổi năm cùng, tháng tận gió im hơi
Nắng vẫn vàng, bỗng dưng trời trở rét
Cơn nhớ ấy làm hồn anh rũ liệt
Đợi Em về, ngồi vầy giọt sương tan.*

rót mật

*Hãy rót mật vào thời gian dĩ vãng
Để hồn ta say đắm dấu môi xưa;
Thơm chén đắng, một mình ta uống cạn
Để nồng nàn tình chết đáy thiên thu.*

*Gom góp gió heo may làm bão lớn
Chờ tương lai xuân sắc chuyển hồn mùa;
Ta gọi Em, đứng bên bờ mộng tưởng
Em đã về hay sắp sửa về chưa?*

*Ta rót mật và thềm ngây vị đắng
Biển tình xưa dấu mặt vẫn trong xanh.
Ta vẫn đó với cơn buồn vô tận,
Em còn hồn che giấu hạt long lanh.*

*Đêm vô cánh loài dơi về khắp ngã
Khu vườn xưa hoa trái muộn tiêu điều;
Em trở lại đường xưa hiu hắt lá
Dấu chân mờ trên lối cũ xanh rêu.*

*Ngày tháng mộng chấp chờn như cánh bướm
Ta bồi hồi nằm chết giữa mê cung.
Rừng thay lá gọi hồn mùa hái lượm,
Mật thời gian ai rót giữa thanh không?*

thu sang đất khách

*Chợt nghe tiếng ngỗng quê nào
Gió se se lạnh, trời cao mây vùn
Quanh co mấy nẻo đường trần
Mù xa biển Bắc, trắng ngàn mây Nam
Chiều không, nắng muộn ngày tàn
Cây khô lá rụng nghe vàng võ thu
Thuở trời đất cũ âm u
Chân quen nẻo thuộc tiễn đưa mộng hồn
Mai này hoa tuyết vào Đông
Một thời gian đợi, một không gian chờ.*

lên đường

*Khăn gói lên đường một sớm mai
Trời mây hun hút cánh chim bay
Bao giờ trở lại quê hương nhỉ?
Ngước mắt nhìn nhau, tóc đã phai!*

núi xa

***Nỗi hờn sông núi chẳng nguôi ngoai
Gió vẫn từng đêm tiếng thổi dài
Bóng nguyệt thượng tuần treo trước cửa,
Hàng cây mờ tỏ ánh vàng phai.***

*

*Niềm vui chưa trọn cùng mây nước,
Trở giấc băng khuâng, sâu lại sâu
Biết đến bao giờ thu có nguyệt?
Cùng Em ngồi kể chuyện xưa sau.*

*

*Mai về, xin gửi hồn mây trắng
Nương bóng chiều hôm ấp núi xa.
Đất khách quê người sâu lữ thứ,
Còn nghe vọng khúc Hậu Đình Hoa.*

Khúc tương tư

*Chìm trong dòng mắt biếc
Mới biết mình tương tư
Hồn lạc cánh sao thưa
Mới hay lòng thương nhớ.*

*Áo xanh màu lá cỏ
Anh đốt lửa vàng thu
Tay gom lá rừng khô
Sáng bừng hang thạch nhũ.*

*Bỗng dung ngàn cơn lũ
Từ đỉnh núi xưa về
Cuộc tình nghe đã cũ
Sao lòng còn ủ ê?*

*Hồn anh đầy khoảng trống
Thánh thót bài ca mưa
Em chìm trong khói mỏng
Bay lạc vào cơn mơ.*

*Mùi hương bờ tóc xõa
Lạnh cả chiều chấn nằm
Ta chon von đỉnh nhớ
Em khuất miền xa xăm*

thềm hoa

*Em đứng tựa thềm hoa
Hắt hiu giọt nắng tà
Trông vời chim nhạn lẻ
Đã mấy mùa Thu qua.*

*Mùa Đông sâu rét mướt
Mây chiều áp núi cao
Lối xưa mềm cỏ ướt
Mù sương người phương nào?*

*Đã bao chiều nắng quúi
Đã mấy mùa Xuân qua
Người đi chưa trở lại
Tóc liễu buồn trắng xưa.*

*Người đi trong gió thét
Người đi trong mưa gào
Người đi trong giá rét
Người về trong chiêm bao.*

*Đã bao mùa lửa khói
Bao mùa tên đạn bay
Thềm hoa ai ngóng đợi
Vó ngựa ngoài chân mây?*

lưu lạc

*Ba mươi năm lưu lạc
Quê cũ đã mù tăm!
Chim bay về biển Bắc
Thăm thăm mộng cảnh Nam
Ngoài song chiều đã tắt,
Hoài niệm xanh đã vàng,
Soi gương, người lạ mặt
Ngó sững ta bàng hoàng.
Tóc xưa giờ điểm bạc,
Nỗi xót tình ly tan.
Đêm dài, thân lữ khách
Quán trọ sầu mênh mang.*

*Ba mươi năm lưu lạc
Đất mẹ cách trùng khơi.
Đầy trời bông tuyết trắng
Lòng riêng những ngậm ngùi.
Từng mùa Thu lá chết,
Bầy ve khan giọng đời
Chim bằng đôi cánh mồi
Biến động sâu khôn nguôi!
Đành thôi tình lận đận
Thao thức mộng canh trường
Người xưa xa vạn dặm
Có xót lòng tha hương?*

sa mù

*Em trở lại con đường xưa
Lắng nghe hồn gạch vỡ
Tháng Sáu Sài Gòn mưa
Chưa bao giờ biết tạnh
Nỗi nhớ
Mỏng manh buồn
Trong tiếng hát lênh đênh...*

*Anh còn lại một mình
Ngẩn ngơ đường phố cũ
Hàng cây xưa buông tiếng thở dài
Đèn mờ, giương mắt đỏ
Đêm Sài Gòn, đêm hiu hắt gió
Vật vờ mỗi bước chân ai?*

*Tuổi sa mù, chưa phai nỗi nhớ
Ước mơ chìm
Nương cánh vạc bay
Em trở lại giải bày bao thống khổ
Anh cô đơn
Co rút cả hình hài
Em nào biết đêm anh thềm tự tử
Cắn chặt môi cho bầm thêm máu đỏ
Xác thân làm dã thú lạc rừng hoang*

*Xào xạc lá, cành khô, tiếng cú
Em trở về gõ cửa hang sâu
Nghe mạch đất ru hồn thạch nhũ
Tiếng gâm vang, gào rú dội trên đầu.*

*Chợt tỉnh chiêm bao
Một đêm nào thức dậy
Anh đi tìm
Chẳng thấy bóng Em đâu?
Tìm ngắt sa mù
Một bàn tay chợt vẫy
Một bàn tay run rẩy mãi ngàn sau.*

men theo nỗi nhớ

*Men theo nỗi nhớ về nguồn
Đố Em tìm được nỗi buồn ta xưa...
Nỗi buồn ta vẫn đang đưa
Cánh chuồn bay giữa nắng trưa hạ vàng
Ta ngồi cuối mảnh vườn hoang,
Nghe trong hiu quạnh hồn tan giữa đời
Tuổi hồng gang cánh mù khơi,
Sầu treo đỉnh nhớ nghe lời biển ru.
Cây xưa lá chết từng mùa,
Thầm nghe cỏ mục hững hờ gọi tên.
Ta về nơi xót thâm riêng
Bóng ta với bóng chiều nghiêng ngả dài.*

khúc trầm tư

*Giận chi người đời mắt trắng
Khi tình ta vẫn màu xanh;
Giận chi sóng gằm biển mặn
Vỗ thuyền giạt bến lênh đênh.*

*Dẫu hai bàn tay úp mặt
Sao che nước mắt riêng mình?
Xoè tay, lệ rơi lã chã
Từng hạt sầu đời kết tình!*

*Ta ngồi xâu buồn thành chuỗi
Trên đầu một chiếc kim cô
Cớ sao em còn gạn hỏi?
Lời nào ta đáp vu vơ!*

*Ừ, đã lâu rồi, chẳng nói
Đừng hờn, Em gọi không thừa
Nghìn năm, biển còn tiếng dội
Từ xa, nẻo khuất mịt mù...*

*Mỗi lần ta thốt nên lời
Mấy vòng kim cô thít lại
Ta vốn hình dung cổ quái
Mặc tình người lấy làm vui!*

tình xưa

*Nghe như có tiếng chân bước vội
Có phải em về trên lối xưa?
Người em nhỏ mùa Thu Hà Nội
Bỗng hiện về từ một cõi thơ...*

*Từng tuổi đại một thời quá khứ
Nụ tình xanh anh hái trong mơ
Dáng e lệ em về qua cửa
Môi hồng đào mắt biếc đong đưa.*

*Thuở thơ sinh qua thời khói lửa
Người chia xa tình chẳng chia xa
Giờ tay hái một chùm trái khổ
Lòng bồi hồi xót tuổi xuân qua.*

*Anh trở lại con đường thuở nọ
(Ve xôn xao phượng đỏ sân trường)
Địu nhau dưới mưa phùn phố cũ
Tóc phai màu thương quá là thương.*

thoát thôi

*Thoát thôi tóc trắng, răng long
Tuổi xuân biêng biếc, mộng lòng bay đâu?
Dài thêm, cũng một cơn sầu
Mây đầu non đã nhuộm màu tà huy.
Cung mê níu một hồn mê
Chân xưa đã vắng, nẻo về tình không.
Quanh ta còn dấu bụi hồng
Ngẩn ngơ mây cọng cỏ bông tiền đưa.
Chợt nghe gió chướng chuyển mùa
Xôn xao kèn trống vỡ bờ tử sinh!
Thân xác lạnh gọi hồn linh,
Hai hàng nấn thắp long lanh giọt sầu.*

lại một tháng tư đen

Hăm chín năm dài một tháng Tư
Lòng ta vời vợi bóng quê xưa
Hồn ta vẫn một hồn ly khách
Biển Thái trông sông núi mịt mờ...

*Cuộc chiến đã đi qua
Lòng ta rền hậu chấn
Hỡi ơi! Trời biển rộng
Thăm thẳm núi sông ta*

*Lại một tháng Tư đen
Theo ta miền đất lạ
Rừng bao mùa thay lá
Sầu hóa đá trong tim.*

*Lại một tháng Tư đen
Hồn ta còn đau tấy
Phương trời xa khuất ấy
Đêm dài sầu mắt em...*

*Lại một tháng Tư đen
Ta ôm sầu viễn xứ
Bước chân mòn lũy thứ
Nỗi nhớ thuở nào quên?*

*Lại một tháng Tư đen
Mắt trông vời đất mẹ
Hơn phần tư thế kỷ
Quê cũ bóng xưa chìm*

*Lại một tháng Tư đen
Hỏi ai còn, ai mất?
Ta nghe lòng quặn thắt
Ngàn trùng dương nhớ thêm.*

*Lại một tháng Tư đen
Trải bao mùa Đông tuyết
Đã phai màu mắt biếc
Đôi bờ xa cách Em.*

*Lại một tháng Tư đen
Đường chiều thân lưu lạc
Tóc xanh giờ điểm bạc
Xa khuất bóng Em chìm.*

*Lại một tháng Tư đen
Quê người ta tạm trú
Bao giờ về cố thổ
Như máu chảy về tim ?*

*Cuộc chiến đã qua lâu
Lòng ta còn hậu chấn
Hỡi ơi! Trời biển rộng
Dằng dặc một cơn sầu.*

kỷ niệm đầu

*Năm tháng dần trôi
Dòng đời cuộn chảy
Nụ hôn đầu trên môi ngoan bồng cháy
Bụi tro tàn thành dĩ vãng xa xăm.*

*Anh hái nụ tầm xuân
Như mấy lần ngâm ngải
Em, suối tóc năm xưa còn thơm mùi hoa bưởi
Đã thành rừng nắng quải bông lau.
Kỷ niệm đầu
Thành cơn sầu bất tuyệt
Trong giấc miên đông anh hái chùm hoa tuyết
Và Em về trắng cõi chiêm bao!
Nước chảy chân cầu
Nỗi đau hồn đá cuội
Trái tim khô - trái tim không có tuổi
Sương mù bay đỉnh núi chưa già
Em có nghe tim anh thầm tiếng gọi
Kỷ niệm đầu
Thành sợi hói nửa đêm qua?*

tình mười năm

Yêu một khắc để mang sầu trọn kiếp
Tình mười năm còn lại mấy tờ thư...
Vũ Hoàng Chương

*Lung linh tình một thuở
Hắt hiu đông sầu đầy
Mười năm dài thương nhớ
Ngày tháng lác như mây...*

*Tưởng như ngoài ngàn dặm
Nào hay tình thật gần
Tưởng như sâu biển thẳm
Nào hay nồng giấc Xuân.*

*Chắt chiu từng kỷ niệm
Mơ vàng chuyện tóc tơ
Mộng đời qua thoáng chốc
Vương sầu bao ý thơ !*

*Thương môi chờ, mắt đợi
Tình mấy nhánh sông xa
Từ tìm ta vọng lại
Tiếng sầu tình năm xưa.*

*Trở lại thành phố cũ
Quần quanh đường Cổ Ngư
Tìm nhau trong nỗi nhớ
Nghe sóng dội đôi bờ*

*Rượu nồng ta chưa nhấp
Hồn chết ngắt men say
Hai mái đầu xanh bạc
Thiên thu trong hồn đầy.*

*Nhớ xưa tình lận đận
Mùa học đã qua đi
Bắc, Nam xa vạn dặm
Đêm đêm trôi mộng về.*

*Mấy tờ thơ ngày cũ
Đời mấy nhánh sông chia
Thương ơi! cuộc tình lỡ
Dài thêm từng cơn mê...*

tổ quốc xa

*Đất khách vời trông Tổ quốc xa
Bên trời tóc trắng tuyết sương pha
Người đi khắc khoải niềm u uẩn
Tiếng cuốc sâu đưa nỗi nhớ nhà!*

chiều sơn thôn

*Mây vẫn bay trên đầu núi cũ
Chiều âm vang mấy điệu khèn xa.
Bản làng hiu hắt trong sương lạnh,
Sợi khói bay vương mấy nếp nhà.*

*Thấp thoáng cây xanh, mờ bụi đỏ
Áo chàm sơn nữ lối quanh co,
Lá rừng che khuất vầng trăng tỏ?
Đá dựng nghìn năm vách núi xưa.*

*Nắng tắt non đồi đêm biển mực
Sao trời lấp lánh, cạp gằm vang
Đâu đây suối hát lời ma nữ,
Vực thẳm còn tru ngọn gió ngàn.*

*Lửa bập bùng reo, đốt xác ngày
Tiếng cồng mê đắm rượu cần say
Hồn ta bỗng nhập làm ma xó,
Ai đếm giùm ta tuổi đá này?*

*Trường Sơn rừng thẳm dấu chưa mờ
Gai sắc chân mòn, tóc bạc phơ
Lối cũ vẫn hai triền giốc ngược
Ôm gùi, ai đứng khóc ngu ngờ!*

Pleiku 1965

màu xanh

*Trời xanh xanh, đất cũng xanh xanh
Cùng với non sông một chút tình:
Ai khéo tạc hình trên đỉnh núi?
Nhập hồn tượng đá quý thần kinh!*

*Trời xanh xanh, biển cũng xanh xanh
Đỉnh núi che nghiêng bóng cổ thành;
Phân phát cờ bay mùi khói tỏa,
Nghe rền trống trận thuở đao binh.*

*

*Trời xanh xanh, nước cũng xanh xanh
Trắng chí, hùng tâm mộng chẳng lành
Sông cũ đôi bờ non nước cạn
Sử vàng còn lại mấy đêm thanh.*

*

*Rừng xanh xanh, cổ miếu rêu xanh
Ta với riêng ta nổi bất bình
Tuổi trẻ qua rồi, râu tóc bạc
Biển xa nghe cá quẫy đuôi kinh.*

*

*Đời xanh xanh, cỏ cũng xanh xanh
Còn với non sông một chút tình
Mây trắng qua đời, chiều lũng thấp
Sương mờ ai thấp lửa lân tinh?*

lao đao

*Từ Em xẻ gỏi trao người,
Anh về dỗ giấc mộng đời lao đao
Đêm dài nát cả chiêm bao,
Ngày Thu ngăn lại cũng nhàu tâm tư.
Cuộc tình đã chết rồi ư?
Bài thơ vội viết, hững hờ gửi ai?
Phòng riêng cửa đóng, then cài
Vàng trắng chéch bóng non đoài ngẩn ngơ.*

*Về qua lối cũ đường trưa
Mòn con mắt đợi người xưa chẳng còn!*

hẹn

*Mai này... hẹn sẽ về thăm
Ô hay, sao vẫn ruột tằm rồi tơ?
Biển đông vẫn cách đôi bờ
Chân mây đã khuất lối xưa mịt mù
Hạ buồn tóc điểm sương thu
Đầu non đá dựng bốn mùa miên đông
Mai này... biết có về không
Đàn mê chọt rớt tiếng đồng lạnh tanh
Mộng thâm, gói mộng chông chênh
Chân ai bước mỗi nẻo xanh, mai về...*

nưc con nưc lũ quanh ta

*Nưc con lũ cuốn trôi cànhr củi mục
Anh còn gì trong nỗi nhớ riêng tư?
Đời chẳng phải đâu Em, thuần hạnh phúc
Tình lênh đênh theo sóng giạt xa bờ.*

*

*Anh tíu tấp trôi theo dòng nưc lũ
Em xa vời lãng đãng cuối chân mây
Tình đã chết tro vơ sâu núi cũ
Chiều hoang vu thăm thẳm cõi lưu đày.*

*

*Mặt nhìn mặt như người đứng nước lã
Xa nhau rồi không cả chút băng khuâng
Con lũ ấy cứ xuôi về biển lạ
Anh và Em thoáng chốc đã mù tăm.*

*

*Nạn hồng thủy từ mấy ngàn năm trước
Đợt sóng thần chôn lấp tuổi vàng thau
Trong đá cũ vẫn còn nguyên chất ngọc
Em còn gì nổi nhớ thuở xưa, sau?*

*

*Ngày và tháng trôi như dòng nước lạnh
Tuổi xuân mòn như tuổi đá xanh rêu
Ta chơi với giữa hai bờ vực thẳm
Giữa muôn chiều thẳng thốt tiếng ta kêu.*

**thấp nén hương lòng
cho Giang Hữu Tuyên**

*Thôi thế là xong một kiếp người
Từ nay khép lại chuyện buồn vui...
Những nơi thường tới, không còn tới
Sao vẫn ngân vang giọng nói cười?*

*Thôi thế là xong một kiếp người
Biết bao hoài bão thuở nào nguôi?
Cố hương chìm khuất xa ngàn dặm
Đất khách nường thân quá nửa đời!*

*Thôi thế là xong một kiếp người
Trường văn trận bút, trả sân chơi...
“Chiều mưa bỏ báo” không về nữa
Trải mặt, phơi gan sắc vẫn tươi.*

*Thôi thế là xong một kiếp người
Lợi, danh trần thế áng mây trôi
Buông thân xác lạnh, hồn thanh thản
Bè bạn gần xa dấu ngậm ngùi!*

*Thôi thế là xong một kiếp người
Xuân ngoài năm chục trắng tay xuôi
Tình đời ấm lạnh xin đa tạ
Bút đã khô rồi, lệ cũng vơi!*

Virginia, 11/2004

hoài vọng

*Lửa của lòng ta nay đã tắt
Thôi nhắc làm chi những lúc xưa
Những chiều mơ mộng rồi hoài vọng
Mà bóng thời gian đã xóa mờ.*

quyển vở kỷ niệm

Cho tôi trở ngược dòng năm tháng
Với những ngày xanh của tuổi xưa.

*Ngày nhỏ tôi dành riêng vở quý
Nâng niu giấy trắng vẽ hình hoa
Bìa xanh xanh thắm màu hy vọng
Khép nép đôi bề, xót gáy da.*

*Mỗi kỳ sắp rộ tàn niên học
Tôi chuyển đưa tay các bạn bè
Viết một vài dòng làm kỷ niệm
Những ngày chung sống mái trường quê.*

*Những cảm tình chân thành mật thiết
Duyên trãi đôi lứa cũng si mê
Ngày cuối cùng trao nhau tặng vật
Ôm nhau rung rức khóc chia ly.*

*Cô bạn hiền đôi mắt đắm mơ
Lựa vắn gò điệu ghép thành thơ
Đã cười rồi hẹn ngày xa cách
Sẽ gặp nhau bằng những cánh thư.*

*Bao nhiêu nét chữ mềm thon dáng
Nắn nót như trang vở bắt đầu
Bao nhiêu nét vẽ hình hoa bướm
Quanh những tên người viết quăn nhau.*

*Bao nhiêu chữ ký hàm đôi nghĩa
Mỗi năm học một cuộc chia xa
Hình ảnh bạn bè trong ký ức
Còn ghi kỷ niệm chẳng phai nhòa.*

*Nay nhập trường to học lớp đời
Trạnh niềm quá vãng nhớ xa xôi
Những chiều cắp sách tung tăng chạy
Khắp ngã đường vang rộn tiếng cười.*

*Mỗi lần phượng đốt màu hoa lửa
Và những người em rộn bãi trường
Chao ôi! Luyến tiếc ngày thơ ấu
Của lớp thân yêu, của học đường.*

*Tôi giờ lần từng trang vở cũ
Đọc từng dòng chữ nét đơn sơ
Ngắm từng bộ mặt trên khuôn ảnh
Sống lại mùa xanh của tuổi xưa...*

1952

Phụ bản

rời ngày tháng qua đi

*Rời ngày và tháng cũng qua đi như chưa một lần có mặt
Anh còn gì trong nắm tay xuôi?
Tuổi và năm cũng trôi về nẻo khuất
Nỗi nhớ trong Em rồi cũng phai phôi.*

*Mặt trời chiều nay vẫn đây
Hỏi thăm bóng cũ ta đâu?
Vầng nguyệt đêm nay vẫn vậy
Còn không hai bóng chung đầu?*

*Ngày và tháng cũng qua đi như chưa bao giờ có thật
Hăm bốn giờ qua có nghĩa gì chẳng?
Giây và phút cũng theo nhau đuổi bắt
Đông sẽ tàn và Xuân lại sang Xuân.*

*Mùa Thu chết trên lưng chừng núi
Nắng Hạ vàng dưới lưng sâu kia
Biển thét sóng, nghìn năm tiếng dội
Đá trơ gan tuế nguyệt xanh rì...*

*Tình cũng vậy, cũng đi vào quá khứ
Ngày lênh đênh và tháng cũng lênh đênh.
Kỷ niệm cũ sẽ chôn vùi đáy mộ
Em chưa về cỏ dại vẫn vây quanh.*

*Ôm hữu hạn ta xuôi miền ảo tưởng
Ngẩn ngơ tìm, tìm mãi, ngẩn ngơ thôi.
Ta hiện diện nào hay vô sắc tướng
Mây chiều bay, chìm nổi cuối chân trời.*

Phụ bản 1:
Quýdenver

Rồi ngày tháng qua đi

1

Thơ: Hoàng Song Liêm
Nhạc: Quýdenver

A

The musical score is written on eight staves of five-line music paper. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The melody is written in a single voice line. The lyrics are written below the notes. There are dynamic markings: *ff* (fortissimo) and *pp* (pianissimo). The score includes a repeat sign and a key signature change to three flats (Bb, Ebb, Ab) for the final section.

Rồi ngày và tháng cũng qua đi như chưa một lần có mặt.
Anh còn gì trong nắm tay xuôi. Tuổi và năm cũng trôi về neo khuất. Nỗi
nhỏ trong Em rồi cũng phai phôi. *ff* Mặt trời chiều nay vẫn
đấy. Hồi thăm bóng cũ ta đâu. Vắng Nguyệt đêm nay vẫn
vậy. Còn không hai bóng chung đâu. *pp* Tình cũng
vậy cũng đi vào quá khứ. Ngày lênh đênh và tháng cũng lênh đênh. Kỷ niệm
xưa sẽ chôn vùi đáy mộ. Em chưa về cỏ dại vẫn vậy quanh.

Rối ngày và tháng cũng qua đi như chưa bao giờ có thật.

Hăm bốn giờ có nghĩa gì chăng. Giây và phút cũng theo nhau đuổi bắt.

ff
 Đông sẽ tàn và Xuân lại sang Xuân. Mùa Thu chết trên lưng chừng

núi. Nắng Hạ vàng dưới lưng sâu kia. Biển thét sóng nghìn năm tiếng

pp
 dội. Đá trơ gan tuế nguyệt xanh rì. Ôm hữu

hạn ta xuôi miền ảo tưởng. Ngẩn ngơ tìm, tìm mãi ngẩn ngơ thôi. Ta hiện

diện nào hay vô sắc tưởng. Mây chiều nay chìm nổi cuối chân trời.

tạ tình em

*Cám ơn em đã đến trong đời
Chia sẻ cùng tôi nỗi ngọt bùi
Từ thuở hàn vi sồn áo vải
Đến bây giờ tóc điểm sương phơi.*

*Năm chục năm bao ngày lận đận?
Thế thời rời đổi vẫn bên nhau
Biển dâu vẫn một niềm son sắt
Chung một tình sâu, một nghĩa sâu.*

*Hăm tám năm dài nương đất khách
Xót bao nước mắt, giọt mồ hôi
Trước sau vẫn một lòng chung thủy
Má ắp, vai kề bước sánh đôi.*

*Thâm cảm ơn Trời, tuổi bảy mươi
Mừng em yêu dấu mộng đêm cười
Vợ chồng hòa thuận, vui con cháu
Thơ tạ tình em - hạnh phúc tôi.*

Phụ bản 2:
Phạm Tuấn

Ta Tình Em

1

Thơ: Hoàng Song Liêm
Nhạc: Phạm Tuấn

Ballad D F#m D

A

D D F#m

D Rall D D D D7

Cám ơn em đã đến trong đời. Chia sẻ cùng

Ddim7 F#m B7 Em

tôi nỗi ngọt bùi. Từ thuở hàn vi sồn áo vải Đến bây giờ

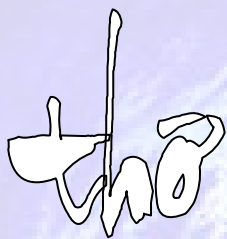
A7 3 A7 B7

tóc điểm sương phai... Năm chục năm bao ngày nhọc

Em Gm D D

nhàn. Thời thế đời đổi vẫn ở bên nhau... Cám ơn em đã đến trong

đời. Chia sẻ cùng tôi nỗi ngọt bùi. Từ thuở hàn vi sớm áo
 vái. Đến bây giờ tóc điểm sương phai... Đàng đẵng năm
 dài nương đất khách. Xót bao nước mắt giọt mồ hôi. Trước sau vẫn
 một lòng thủy chung. Áp má vai kề bước sánh đôi. Thấm cảm ơn
 Trời tuổi bảy mươi. Mừng em yêu dấu mộng đêm cười. Đôi ta hòa
 thuận vui con cháu. Thơ tạ tình em hạnh phúc tôi!..

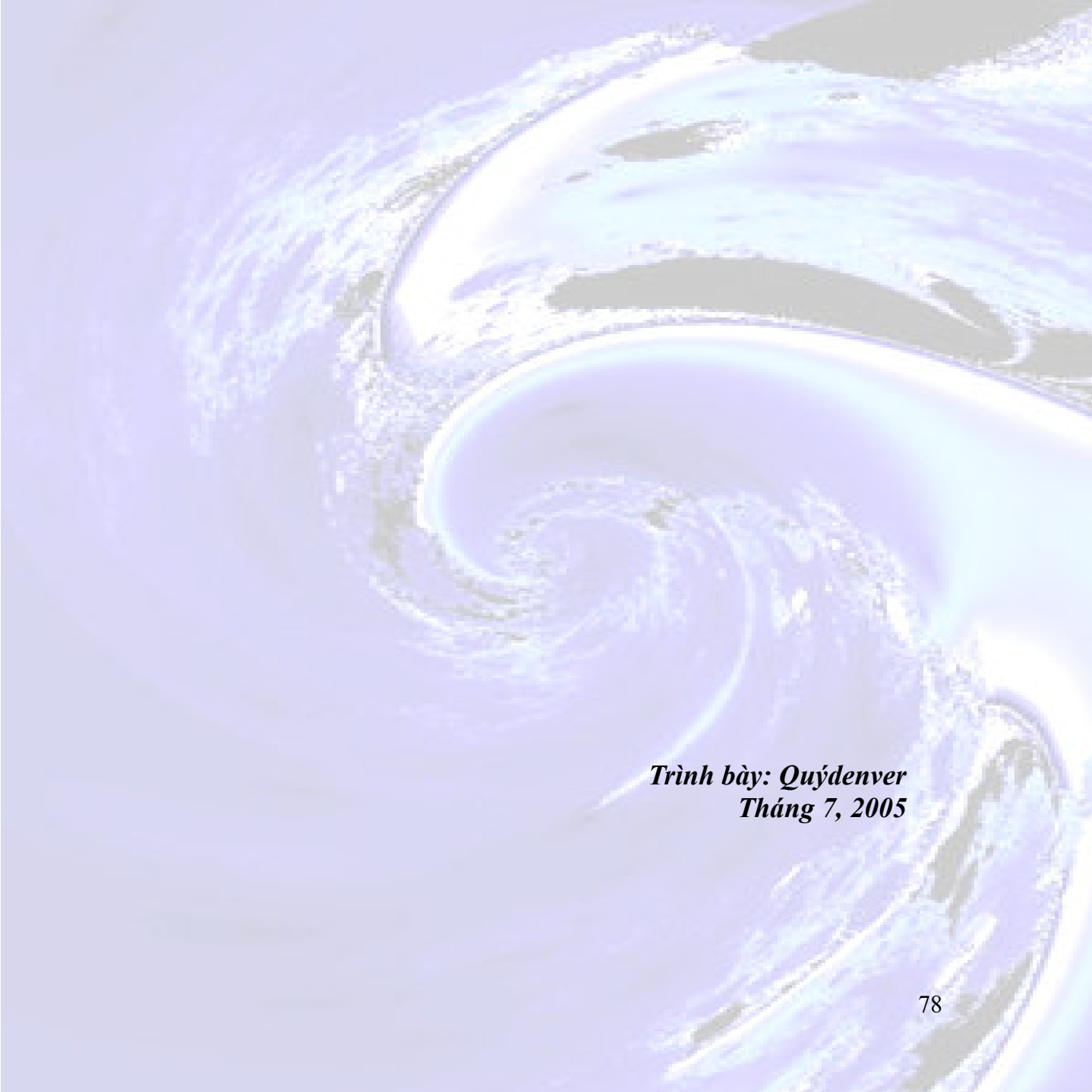
Hoàng Sang Liem

Xứ lạ	04
Chơi vơi	06
Nửa vời	08
Hà Nội đêm già từ	09
Đôi mắt	12
Hội hoa đăng	14
Cô độc	16
Em xa	18
Nhớ nhà trăng tỏ	19
Viết cho em	20
Rót mật	22
Thu sang đất khách	24
Lên đường	25
Núi xa	26
Khúc tương tư	28

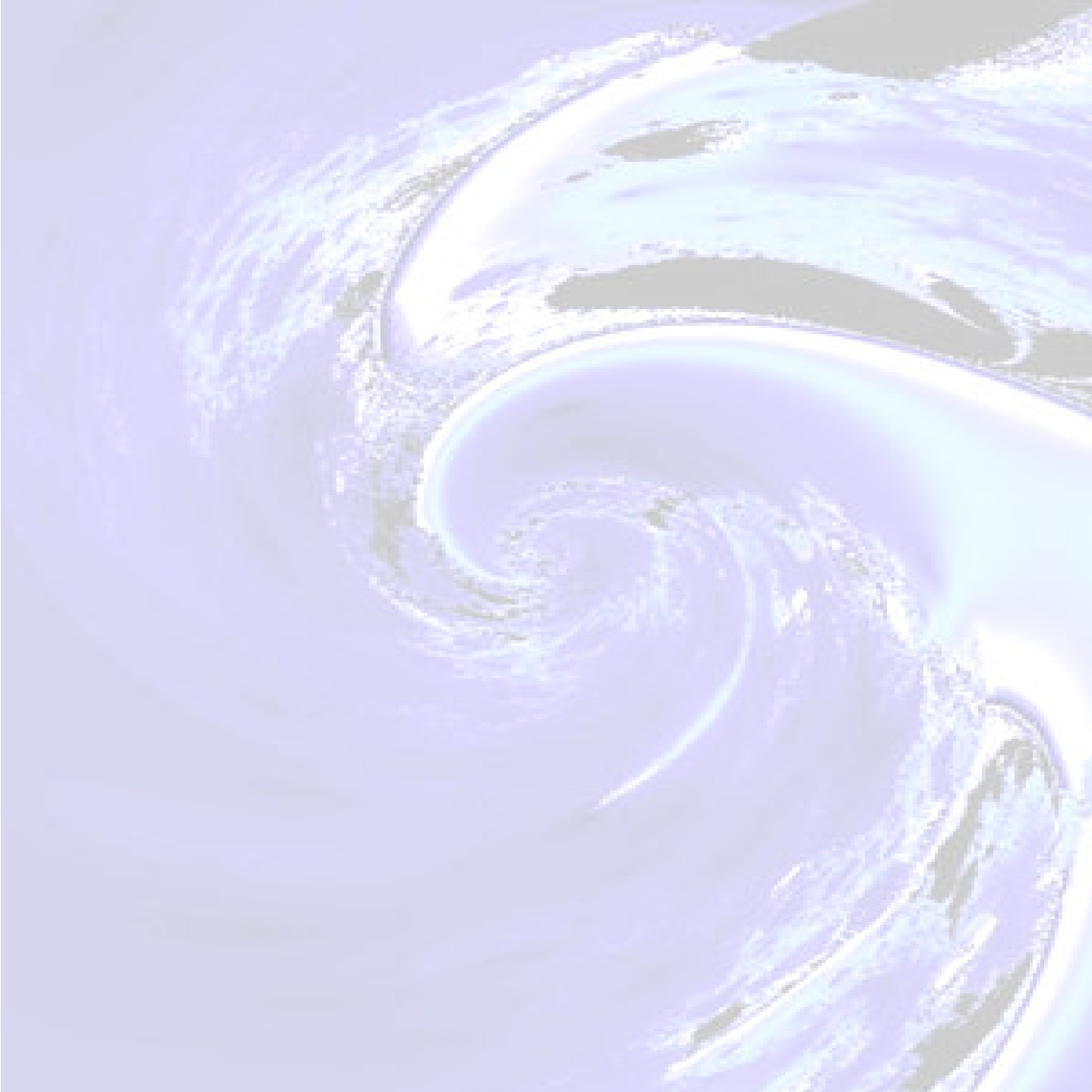
Thêm hoa	30
Lưu lai	32
Sa mù	34
Men theo nỗi nhớ	37
Khúc trầm tư	38
Tình xưa	40
Thoắt thôi	42
Lại moat thảng tư đen	43
Kỷ niệm đầ	46
Tình mười năm	48
Tổ quốc xa	51
Chiều sơn thôn	52
Màu xanh	54
Lao đao	56
Hẹn	57
Như con nước lũ quanh ta	58
Thấp nén hương long cho	60
Hoài vọng	61
Quyển vở kỷ niệm	62

Phụ bản

<i>Phụ bản 1: Quýdenver (phổ nhạc “Rời ngày tháng qua đi”)</i>	64
<i>Phụ bản 2: Phạm Tuấn (phổ nhạc “Ta tình em”)</i>	68

Trình bày: Quýdenver
Tháng 7, 2005

*Hoàng Song Liêm sinh năm 1934 tại Hà Nam.
Đã cộng tác với các báo Tia Sáng, Hồ Gươm vơ...
ở Hà Nội vào những năm 1949, 1950.
Chủ bút Chiều bóng tuần báo, Hà Nội 1951.
Đã in:
Thơ Hoàng Song Liêm - Nghiêm Huy Giao,
Kuy-Sơn xuất bản tại Hà Nội năm 1952.
Thơ Hoàng Song Liêm, nhà Xuất bản Văn Nghệ,
Hà Nội năm 2004.*